

Ladislav Fabián, Spišská Nová Ves

Pamiatke Jana Čecha

Jano Čech zahynul na Grandes Jorasses

V noci z 3. na 4. mája 2011 podľahol Jano Čech (40), zraneniam, ktoré utrpel po páde pri zostupe z Grandes Jorasses. S Janom sa pri zlaňovaní odtrhol celý skalný blok z ktorého zlaňoval. Jano bol po 100 metrovom páde vážne zranený, spolulezec Mišo Sabovčík k nemu zliezol a zavolať záchranku. Vrtuľník však pre zlé počasie nemohol vzlietnuť a Jano po niekoľkých ťažkých hodinách svojim zraneniam podľahol. Mišo prežil noc bez ujmy na zdraví a na druhý deň ho vrtuľník zniesol dole do Courmayeuru.

Jano bol vynikajúci a skúsený horolezec, ktorý za svoj život vyliezol množstvo hodnotných a ťažkých výstupov, medzi ktoré jednoznačne patrí aj tohtoročná zimná alpská trilógia, ktorá sa mu bohužiaľ stala osudnou. Každý kto ho poznal vie, že to bol super človek a bude nám určite všetkých chýbať.

ČEŠŤ JEHO PAMIATKE!

Trilógia

I.

ležím

ležím na bruchu
s hlavou cez hranu útesu
zatváram oči
a mám pocit že niekto prichádza
a zdvíha mi nohy
určite to neprežijem

viem že dole
v ústí bieleho potoka
odpočíva v prúde
pokojný pstruh

nebránim sa
lebo ťa vôbec
neberiem vážne

len

len vrásky mlčlia
a kameň ležiaci v tráve
je nehybným motýľom

hmla

sa plazí popri potoku
v korunách starých smutných vríb
ale nevidí korene poprepletaných rúk

II.

nebo je modré

oblaky sú jeho ostrovy
a vietor ich nesie
aby kreslili tiene
pod tvoje nohy
ktoré neprestajne kráčajú
hore

už tu nie je

ale jeho kroky
stále chodia
s prvým lúčom
k prameňu

keď priletajú prvé vtáky

ráno sa leskne v mokrej tráve
v odlesku gorálok vody

kým ty padáš

vietor zdvíha peľ kosodreviny
a farbí okraje plesa
len ja neviem čo je dôležitejšie
či píšťalka z vríby
či vodný mlynček v pamäti

nechaj behať dieťa

bosými nohami po tráve
aby sa naučili
tancovať s motýľmi

počujem kroky

chodia po mne
klopú
a ja im nemôžem otvoriť
som žulovou skalou
v opustenom tele

III.

keď sa prvýkrát skryla

keď sa prvýkrát skryla
nikto netušil
že to bude robiť celý život
najprv to bolo pod posteľ
potom do skrine
potom do drevárne
potom za potok
potom do lesa
potom vysoko do hôr
a potom ju nikto nenašiel

dodnes sa vracia s vetrom do doliny a spieva
alebo s dažďom bubnuje na strechy
alebo sa plazí ako ranná hmla
po kameňoch a koreňoch stromov

cítim jej vlhké telo
viem že je tu

dnes keď prišla domov
sa aj vyzula
topánky ležali poprevracané pri dverách

keď

keď nezdvíhaš hlavu
nebo je len odraz v mláke

hora

hora na ktorú tlačíš celý život
plnú káru harabúrd
ti nakoniec vojde do dlane